

Darbo vizitas Prancūzijos licėjuose

Kovo pradžioje matematikos mokytoja Jūratė Vanagienė ir aš, prancūzų kalbos mokytoja Laima Juzėnienė, dalyvavome Erasmus+ programoje Prancūzijoje, Nanto miesto licėjuose.

Nantas - šeštas pagal gyventojų skaičių (711,1 tūkst.) Prancūzijos miestas, įsikūręs prie Luaros upės, 50 kilometrų nuo Atlanto vandenyno. Atlanto Luaros departamento administracinis centras garsus savo didinga istorija ir graškiai tvirtomis pilimis, liudijančiomis bretonų galybę.

Darbo vizito metu lankėmės net trijuose licėjuose: Livet, Estiennes d'Orves Carquefou ir Jean Perrier. Mus pasitiko kolegos prancūzai, kurie praėjusį pavasarį pagal Erasmus+ projektą svečiavosi mūsų gimnazijoje. Tad jie labai gerai suprato mūsų lūkesčius ir, prisimindami vizitą Anykščiuose, pasidžiaugdavo bei prisimindavo, kad pas mus informacinės technologijos yra dėstoma kaip atskiras dalykas, tuo tarpu Prancūzijoje - integruojama į daugelį mokomųjų dalykų. Būtent mus ir domino IKT įrankių panaudojimas integruotose pamokose. Mokytoja Jūratė turėjo galimybę stebėti matematikos pamoką, integruotą su programavimu, matematiką su fizika bei fizika su muzika ir kt. Ji taip pat susipažino su matematikos baigiamuoju bei kontroliniais darbais, pasidalino savo patirtimi su licėjų kolegomis.

Domėjomės Prancūzijos švietimo sistema ir jos struktūra. Mus pasitikę licėjų direktoriai bei jų pavaduotojai papasakojo apie licėjų struktūrą: be bendrojo lavinimo čia mokoma ir profesijos, vyksta popamokinė veikla, du licėjai turi bendrabučius, licėjuose mokosi 1050-1500 mokinių.

Moderniame, 2017 metais duris atvėrusiame Estiennes d'Orves Carquefou licėjuje nustebino ne tik originaliai įrengtos erdvės, bet ir darbuotojų santykiai, o ypač mokinių elgesys ir jų motyvacija: 35 mokiniai klasėje, ir girdėti, kaip krebžda rašikliai, kai dirbama grupėmis, tariamasi tik dėl dalyko ir pan. Neteko matyti nė vieno mokinio, slapta per pamokas išsitraukusio mobiliojo telefono: mokytojais su tėvais nutarę – nevalia, juk galvojama apie jaunuolių ateitį.

Livet licėjuje, kuriame daugiausia praleidome laiko, susipažinome su Prancūzijos švietimo 2019 metų reforma. Iš klausėme kolegų prancūzų pamąstymus, diskutavome, pasiremdamos savo šalies reformų naujovėmis, domėjomės Prancūzijos švietimo ugdymo programomis. Ypač sudomino atsiskaitomasis-baigiamasis darbas, kai kandidatas parengtą darbą privalės ginti užsienio (anglų) kalba. Turėjome galimybę stebėti dvi pamokas, kaip vyksta pasiruošimas žodinio darbo gynimui, dirbant kartu specialybės ir anglų kalbos mokytojams.

Jean Perrier licėjus ne tik nustebino savo svetingumu, bet ir originaliu pasiūlymu: dalyvauti dviejų valandų seminare, kaip mokyti kitos šalies atstovus, nemokančius nė vieno žodžio prancūziškai. Allophones (graikų kilmės žodžiu, reiškiančiu „kalbantis kita kalba, nei dauguma“) – taip prancūzai vadina tokius mokinius. Prancūzijoje jų jau seniai yra, o pastaruoju metu ir mes turime tokių mokinių. Seminaro metu buvo išdėstyta metodika ir pateiktos platformos, kur rasti informacijos, bei išdalinta padalomoji medžiaga. Buvo ne tik įdomu, bet ir naudinga, kad galėsime grįžę medžiaga pasidalinti su kolegomis. Ir dar nustebino šio licėjaus moksleiviai, „Iškalbos“ konkurso organizatoriai, mane, kaip prancūzų kalbos mokytoją, įtraukdami į komisijos sudėtį. Vakare rinkosi trijų licėjų mokiniai nugalėtojai, kurie ne tik vaizdingai skaitė, bet ir patys sukūrė tekstus.

Taigi, darbo vizitas suorganizuotas labai kruopščiai ir prasmingai: daug įspūdžių, daug stebėtų ir aptartų pamokų, daug patirčių ir pamąstymų, kartu praleistų valandų vaikštinėjant po Nanto senamiestį, pilną kavinių su lauko terasom, ir didingoji Šv. Pauliaus ir Petro katedra, garsioji Bretanės kunigaikščių pilis. Savaitgalis pilnas staigmenų: šeštadienį lietui pliaupiant prie Atlanto, o

sekmadienį paslaptinas muziejus po žeme su virtualiai atgaivinta flora bei fauna ir nenusakomo grožio prie Luaros upės Somuro (Saumur) ir Anžė (Anger) pilys.

Dar paminėsiu, kad papuolėme ir į istorinių įvykių sūkurį: Prancūzijoje riaušių metas, tad mums grįžtant į Lietuvą, teko skristi visai kitomis kryptimis, atidėtais skrydžiais. Vėliau sužinojome, kad streikininkai užblokavo gaisrinę, taip suparalyžiuodami aerouosto darbą. Laimingai grįžom per Paryžių, Varšuvą į mūsų sostinę.

Esame labai dėkingos visai Erasmus+ komandai tiek Prancūzijoje su Cristel Izac, Nanto akademijos referente priešakyje, tiek čia, Lietuvoje.

